

udbankning og Udstilling af Sengklæder paa Torve og aadne Pladser; Henstilling af Gjenstande i aadne Vinduer, paa Tage og Altaner; Førsel af Kreaturer gennem Staden; Løsgaaende Hunde; Svømmepladser; Ubleining af Vaade; Færdsel paa Sis, Glidbaner paa offentlig Vei; Ophugning af Sis i Kandestene og paa Fortouge; Gadesveining og offentlig Reenlighed; Tiden for Beværtningssteders og Dandsgeboders Benyttelse; Orden ved Skuespil og offentlige Forestillinger; offentlige og private Bygningers og Anlægs Beskyttelse imod Bestabigelse, Besudling og Bemaling; Benyttelse af offentlige Latriner og Bissoirs; Gade- og Natterenovationen osv. osv.

De Regler, som Udkastet giver om Politiets Ret til at anholde og undersøge, kan Udvalget i det Hele billige, idet det anerkjender, at udtømmende Bestemmelser herom ikke lade sig foreskrive, men at det maa berøve paa Politiets Konbuite og Taft, om det forstaaer at værne om Samfundet uden at træde den Enkeltes Frihed og Ret for nær. Naar det med Hensyn til Anholdelse for Forseelser imod den offentlige Orden foreskrives, at Forseelsen skal være begaaet i „Paasyn“ af en ved Politiet Ansat, synes dette ikke heldigt, da Anholdelse herved bliver umulig, selv hvor en vidnefast Klage forebringes; det er formeentlig rigtigere at ubelade denne Betingelse og altsaa overlade det til Politiet selv at skjøne, hvor der er Hjemmel for at følge en Angivelse af Andre, samt at sikke sig Klagerens Ansvarlighed. Derimod bør det ubetinget fordres ved en saadan Anholdelse for en Forseelse, at den Skyldige maa befrygtes ellers at ville unddrage sig Ansvar, og der maa derfor foretages en Kettelse af Ordet „eller“ i Udkastets § 9, 3die Passus. Der har i Udvalget været fremsat Betænklichkeiten ved, at Politiet skulde kunne anholde Personer, „om hvem det maa formodes, at de ikke have lovligt Erhverv, naar de ikke paa Forspørgsel kunne gjøre Rede for, hvorledes de ernære sig“, da man heraf kunde befrygte altfor hyppige Indgrib i den personlige Frihed; der vil af Fleertallet blive stillet Forslag om at indskrænke denne Anholdelsesret indenfor snevrere Grændser, medens et Mindretal (Tscherning) troer principalt at burde fore-

slaae Ubeladelsen af den hele Bestemmelse. Hele Udvalget har været enigt om, at Politiets Ret til at trænge ind i Huus, naar der er skjellig Grund til at antage, at en Forbrydelse begaaes sammesteds, ikke bør betinges af, at Undersøgelsens Niemed vilde forspildes ved først at erhverve en Dommers Kjendelse; det følger af Politiets Pligt til at forebygge Forbrydelser og værne om Borgernes Liv og Eiendom, at det i saadanne Tilfælde uophølgelig skal optræde. — Et Mindretal (Wille, Klein og Liebe) anseer det for rigtigt at gjenoptage i § 9 Regeringsudkastets Bestemmelse om, at Politiet ogsaa kan anholde den, der maa formodes „at staae i Begreb med at begaae“ en Forbrydelse. Netsikkerhedens Bevarelse kræver dette, og naar man paalægger Politiet som dets første Pligt at forebygge Forbrydelser, er det billigt, at denne Anholdelsesret ogsaa finder sin udtrykkelige Hjemmel i Loven.

Ved de i Udkastet givne Regler om, hvorledes Politiet har at forholde sig ved Dpløb, eller naar Tumult opstaaer i offentlig Forsamling, forekommer det Udvalget, at der ikke tilstrækkelig er skjælnet mellem Tilfælde, som ikke bør sammenblandes. Ved Dpløb, Gade-tumulter og lignende Utilbørligheder er det rigtigt at give Politiet fuldstændig og ubetinget Myndighed indenfor den i Grundlovens § 94 givne Grændse, at nemlig den væbnede Magt først maa indskride, efterat Mængden tre Gange i Kongens og Lovens Navn forgjæves er opfordret til at adskilles. Hvor der derimod opstaaer Forstyrrelse eller Tumult i Forsamlinger, der have samlet sig i berettiget og fredeligt Niemed, synes det rigtigt at give andre Regler end for Dpløb. Et Fleertal (Alberti, Wille, J. A. Hansen, Møllen, C. W. Nimestad og Tscherning) finder, at der er Grund til tillige at skjælnet mellem Forsamlinger under aaben Himmel, hvilke Politiet ifølge Grundlovens § 93 har Ret til under visse Forudsætninger at forbyde, og offentlige Forsamlinger under Tag, hvilke det kun har Ret til at overvære. Udvalgets Fleertal og Mindretal ville stille Forslag til en Affattelse af Udkastets § 11, hvorved den ovenfor omtalte Forskjel fremtræder. — Bestemmelsen i Udkastets § 12 om, at